

Válečník Ignus

Verbíři

Díl sedmý

Ilustrace: Petr Kim
Text: Zbyněk Pavienský

Ignus jako prostý poutník opustil trpasličí hrad a procházel válkou zničenou krajinou. Opuštěné rodině pomohl vykopat brambory a poprvé v životě dostal mateřské pozhřebání.

Verbíři unášejí muže a odvádějí je do války.

Hněte sebou! Stejně budete jen potravou pro sekery trpaslíků.

Přes spáleniště, přes krvavé řeky, jdou mstící pluky neochvějně dál!

Smiluj se nad námi, Bože.

To je teda hrdinství. Unášet muže od rodin.

Chlapi, utečte. A řekněte všem, že císař chce od trpaslíků získat Dáblova krev.

Dáblova krev? O ní mi vyprávěla babička.

Dáblova krev je čiré zlo.

Dík za záchranu.

Snad si mě vojáci nevšimnou.

Utíkají! Chyťte je! Stáhněte z kůž! Tupým nožem!

Zajímavá nabídka. Obávám se ale, že ji budu muset odmítnout.

Tady mě nenajdou.

He?!

Dělej, schovej se! Tady tě nenajdou.

Hej, ženštin! Hledáme uprchlíka.

Tady není. Všechny muže jste už odvedli.

Radši zkontroluju sklep.

12

Proč jsi mě zachránila?

Vím, kdo jsi, Ignusi. Jednou jsi zachránil mého syna.

V bitvě o Brondheim je obklíčili obři. Neměli šanci uniknout.

14

Kdyby ses tam neobjevil ty a nezachránil je, tak bych ani nevěděla, kde můj syn padl.

Jsi dobrý člověk.

To pochybuju.

Dobrý člověk? Tak to slyším úplně poprvé.

17